

AMICALE DE PETANQUE BESTAAT 30 JAAR

APROPOS

Welkom in ons jubileumnummer

Onze vereniging, Amicale de Pétanque, bestaat 30 jaar.
Dat moet natuurlijk een speciale APropos worden.
De redactie heeft een plan bedacht.
Hoe krijgen we mooie verhalen uit het dertig jarig verleden, boven water?
Dat moet je dan aan de leden zelf vragen en dat hebben we gedaan.

Dit jubileumjaar is een mooi jaar.
Amicale groeit en wordt steeds gezelliger.
Dat maakt dat mensen voor onze vereniging kiezen en het leuk vinden om bij ons te spelen.
Amicale is ook een gastvrije vereniging. Het gastboulen is daarvan een goed voorbeeld.
Als je 't vraagt aan mensen die gebruik hebben gemaakt van het gastboulen, krijg je hele enthousiaste geluiden te horen.
Amicale is ook een vereniging met ambitie. Dit jaar is het eerste team gepromoveerd in de vierde divisie van de NPC. We gaan nu landelijk spelen in de derde divisie. We willen omhoog.
Amicale wordt goed bestuurd. Alle posten zijn bezet en de bestuursleden zetten zich actief in om de club gezond te houden.
Amicale is mooi. Het wordt opgeknapt en in een nieuw jasje gestopt. Zo krijgt alles een nieuwe uitstraling en is het goed toeven in de kantine en in de hal.
Amicale steunt op zijn vrijwilligers. Alle klussen worden met plezier gedaan: de bar, de kantine, de buitenbanen, het gebouw, de keuken, de toiletten, de schoonmaak, de P.R., de wedstrijden, de toernooien, het gastboulen, de veiligheid, de buitenboel, versiering, feesten, het clubblad, het boekenkastje en ga zo maar door.

Genoeg dus om over te schrijven. Dit nummer staat vol met verhalen van leden die iets met Amicale hebben meegemaakt.
Het is een mooi nummer..... van een mooie vereniging..... van 30 jaar oud.

Dat gaan we vieren met een groot feest. Vandaag, 12 augustus.

De redactie, Hans en Peep

Van onze voorzitter

Inmiddels is het alweer augustus en beleven we ons 30-jarig jubileum en ook het mooie feest dat we gaan krijgen.

Het zorgt er wel voor dat ik zo even 30 jaar de revue laat passeren en bedenk dan wat er allemaal in die tijd gebeurd is. De oprichtingsvergadering kan ik me nog goed herinneren waar we o.a. de discussie begonnen over de tenaamstelling van onze vereniging. Ook alle andere zaken die we in die tijd moesten regelen (statuten, huishoudelijk reglement, andere reglementen etc.). Uiteindelijk kwamen we op onze mooie naam Amicale de Pétanque uit. Een naam waar ik nog steeds trots op ben. Van die oude groep leden die bij de oprichting aanwezig waren, zijn er helaas niet veel meer over. Zo uit mijn hoofd zijn dat Bauke, Johanneke, Pauline, Roelof (met heel even een uitstapje) en ikzelf.

We hebben erg mooie tijden meegemaakt met eerst spelen in park Randenbroek, maar zijn toch al snel verhuisd naar onze huidige locatie. Echt gouden tijden met een enorme uitbreiding van onze leden waardoor zelfs even een ledenstop dreigde. In die tijd hebben we ook grote (internationale) toernooien gehad, Nederlandse kampioenschappen, grote gastboulepartijen, noem het allemaal maar op. We hebben helaas ook droevige momenten meegemaakt. Van leden die ons ontvallen zijn, tot wat meningsverschillen en zelfs het risico dat we Amicale zouden gaan opheffen.

Als ik echter kijk waar we nu staan, welke sfeer we onderling met elkaar uitstralen, hoe we met elkaar omgaan, dan kan ik alleen maar vervuld zijn van trots. Trots op alle hoogtepunten, en hoe we ons over dieptepunten heen hebben geknukt. Als ik dat dan vergelijk met andere verenigingen die ik ken, dan besef ik telkens weer wat een geluk we hebben dat we nu zo'n bloeiende vereniging zijn. Het is de vereniging, dus we zijn het met z'n allen die dit voor elkaar hebben gekregen. Zo kom ik weer een beetje terug in het heden.

Het spreekt voor zich dat ik jullie alle goeds toewens, en hopelijk ga ik jullie allemaal zien op ons jubileumfeest.

Wij repareren klokken

Bel voor informatie : 06-22883015

TOOLBOX
ijzerwaren en gereedschappen

Hamersveldseweg 6a
3833 GP Leusden

T: 033 20 35 049
E: info@toolbox.nl
W: www.toolbox.nl

waren en gereedschappen

Eindelijk, we mochten weer buiten spelen. Hoewel de mooiste dagen met zon achter ons lagen, was het op vrijdag 20 april zeker prettig genoeg om buiten het twee-Eurotoernooi af te spelen. Ik vond het moeilijk om een kledingkeuze te maken. Zal ik in een shirt met korte mouwen gaan of is het verstandiger om ook een jack met lange mouwen mee te nemen?

Op het speelveld liep iemand rond die duidelijk ook geworsteld had met deze keuze. Weet je wat, moet hij gedacht hebben, ik trek gewoon een shirt aan met aan de ene kant een korte en aan de andere kant een lange mouw. Mijn werparm wordt vanzelf wel warm door het gooien van de boules. Die hou ik dus maar kort. De andere kan wel eens kouder worden, die moet dan maar een lange mouw.

Personen, die al wat langer lid zijn van onze vereniging, hebben de rug van Jan Haalboom natuurlijk op de foto wel herkend. Jan speelde die avond zo goed dat hij alle drie partijen wist te winnen. Hij werd dus winnaar van het toernooi. Of dat nou kwam door die verrassende keuze van shirt, heb ik niet meer aan hem gevraagd.

Wel viel me iets op toen ik bij de prijsuitreiking aan dezelfde tafel zat als Jan. Misschien omdat hij gewoon even zijn neus wilde snuiten of misschien wel omdat hij emotioneel was geworden van zijn geweldige prestatie en de ontvangst van die prachtige prijs, ik weet het niet.

Maar Jan haalde vlak voor mijn ogen zijn zakdoek tevoorschijn om zijn neus en ogen te betten. En ik zag dat die zakdoek van precies dezelfde stof was gemaakt als het shirt waarin hij de hele avond gespeeld had.

Hans (Hijne)

Dennis Timmer, *keurslager*

De Biezenkamp 21-23, Leusden

Tel. 033-3033317

www.dennistimmer.keurslager.nl

Corona lost op bij Amicale

Wat mij betreft heeft het veel te lang geduurd. Donderdag 12 maart zoemde het al rond. Gaan we deze maandag nog boulen? Na enig nadenken en heen en weer gepraat was het duidelijk dat we platgingen. Geen boulen en ook niet weten hoe lang dat zou gaan duren. Nou, ik heb het gemist, had ook geen alternatief omdat ik me aan de Coronaregels wilde houden. Ik hoorde later dat er toch wel boulers waren die het verantwoord vonden op ons terrein te spelen. Daar was immers makkelijk te komen, even langs of over het hekje. Zelfs leden van andere verenigingen meldden zich.

Gelukkig viel de periode toch nog wel mee. Maandag 18 mei bleek dat we weer mochten starten. Er waren toen al heel wat protocollen gepasseerd. Er moest immers flink wat geregeld worden om Coronaveilig te sporten. De gemeente Leusden hielp mee met het leveren van gel en een geel hesje, dat Rudolph en Peep het beste paste. Zij namen op maandag en woensdag op zich om alles in goede banen te leiden en de regels op naleving te controleren.

Het was goed te doen, toch. Het moeilijkste was eigenlijk het feit dat er geen toilet open mocht. Dat weerhield enkele spelers ervan om te komen. De tweede week kregen we toestemming om een toilet te openen. Opgelost. De belangrijke regel om voldoende afstand te houden was ingewikkeld. Zeker als je je boules wilde pakken na een gespeelde mène, liep je de kans om te dichtbij te komen. Al doende bleek het 't meest handig om met je voeten je eigen boules weg te schoppen om ze op een verder gelegen plek op te pakken.

Ook het butje was niet meteen helemaal duidelijk. Het beste was dat ieder zijn eigen butje gebruikte. Toch werden daar wel vergissingen mee gemaakt, vooral als het butje dezelfde kleur had als dat van een ander. Al met al ben ik er nog niet ziek van geworden. Ik wacht 't even af, je weet het niet, maar ik heb er het volste vertrouwen in, in aanmerking genomen dat iedereen zichtbaar zijn best deed om het zo verantwoord mogelijk te houden.

En nu maar hopen dat het niet allemaal voor niets is geweest en we uiteindelijk kunnen boulen zoals we dat het liefst willen. Ik ben wel benieuwd wat we overhouden van al deze regels. Want het wordt vanzelf gewoon als je dingen langere tijd blijft doen.

Zullen we elkaar ooit nog handen gaan geven voor de wedstrijd? Blijven we voortaan alleen spelen met eigen butjes? Zullen we onze handen net zo gaan verzorgen als nu? Blijven we onze ballen ontsmetten? Houden we het vol om de juiste afstand te houden en hoe lang moet dat dan?

Ik ben benieuwd.

Hans (Hijne)

Soms vraag ik me af waar die kale plekken in onze banen vandaan komen. We hebben toch genoeg mooie zwarte steentjes? Nu weet ik wel dat een heleboel steentjes heel langzaam door het spelen opschuiven naar de kanten. Maar dat is niet de enige reden. Er verdwijnen echt steentjes. We hebben leden onder ons die de steentjes mee naar huis nemen. Ik heb horen zeggen dat deze leden schoenen dragen met extra zwaar profiel, waar de steentjes in blijven steken. Thuis worden ze dan met een voorwerp eruit gewipt. Wat er daarna mee gedaan wordt, weet ik eigenlijk niet, maar ze worden zeker niet teruggebracht. Is het voor een nieuw aan

te leggen grindpad misschien? Of worden ze ergens tentoongesteld...jaaa....dat is niet eens zo gek bedacht van mij. Want laatst ging ik bijzitten in de pauze aan een tafel en het gezelschap zat zich te vergapen aan één steentje dat midden op de tafel was neergezet. Iemand gaf uitleg waarom dit steentje zo mooi was. Sommige steentjes schijnen te lijken op bergen en dit steentje leek, zoals werd gezegd, op de Matterhorn. Ik kon geen gelijkenis ontdekken, maar dit lid, het was een vrouw, diste een prachtig verhaal op over een vakantie in Zwitserland. Daar had ze in het ochtendgloren, ze was speciaal vroeg opgestaan, de eerste zonnestralen over de top van die berg kunnen aanschouwen. Ze was er helemaal enthousiast over. Eerlijk gezegd vind ik het niet zo erg als onze steentjes op die manier onze leden blij kunnen maken.

Hans (Hijne)

Soms vraag je je af: waarom gaat die boule nou ineens naar rechts? Ik gooi hem technisch perfect, netjes mijn arm en hand gestrekt naar voren. Ik heb het terrein nauwkeurig gecontroleerd op onvolkomenheden en stekelige steentjes. Ik gooi mijn boule precies op de plek (portée) die ik in mijn hoofd had. En toch gaat mijn boule ineens naar rechts.

Tja.... Soms willen steentjes echt niet meewerken.....

Hans (Hijne)

Hans Manuel haalde eens zes punten in een mène. Hij zei tevreden: "Net of je klaarkomt!"

Marian (Vreeswijk)

Rob's Gallery

Rob van der Horst - jan. 2019

"Werk in Uitvoering"

"WERK IN UITVOERING" – jan. 2019

WERK IN UITVOERING of HOE EEN NETGIRAFFEE AAN ZIJN PATROONTJE KOMT!

Een titanenklus: de schilder is hier druk bezig een netgiraffe van het kenmerkende witte strepenpatroon te voorzien! Jammer dat het Wrattenzwijntje de grote pot witte verf heeft omgegooid! Rechts kijkt een Baviaan belangstellend toe...

Rob van der Horst - maart 2019

"de Zebrastripper"

“DE ZEBRASTRIPPER” – maart 2019

Zoals de meeste natuurvrienden wel zullen weten, moeten de strepen van de zebra om de zoveel tijd worden vervangen omdat ze aan slijtage onderhevig zijn.

Die strepen zijn met tweezijdig plakband op de zebra's bevestigd en het spreekt dus vanzelf dat vrijwilligers zoals de schilder van de voorstellingen in deze rubriek op gezette tijden aan het werk moeten!

Op dit paneeltje zien we de schilder “**De ZEBRASTRIPPER**” in volle actie! Een behoorlijk arbeidsintensieve klus, vooral omdat de zebra's niet erg meewerken!

In de lucht een Oorgier (Lapped-faced Vulture).

FIETSEN VAN **GREEFHORST**

Ruim
800m²
fietsplezier

WWW.FIETSENVANGREEFHORST.NL - HAMERSVELDSEWEG 75, LEUSDEN

BATAVUS

cannondale

COTTINA

CUBE

Gazelle

KALKHOFF
MY BIKE

KOGA

Vroeger was alles beter, zegt een bekend gezegde. Dat is natuurlijk niet waar.....

Alhoewel! Soms wel misschien. Ik kom daar nog op terug. Denk eerst nog eens terug aan de periode dat je de boulers in maneges speelden en je 's avonds thuiskwam en naar paardenzeik stonk. Dat was zeker niet beter dan nu. Of denk eens terug aan de periode dat Amicale nog geen hal had, en denk dan vooral terug aan de winters. Aan die jaren dat we nog ieder jaar sneeuw hadden en konden schaatsen. Je zou dus denken: "Dan ga je lekker schaatsen of lekker warm bij de kachel zitten".

Maar nee hoor. Jeu de boulen in de sneeuw. De hal stond er nog niet. Een oude directiekeet vormde een bescheiden onderkomen als je al te koude handen kreeg. Ik kan mij niet meer precies herinneren hoe de kachel werkte. Of dat elektrisch was of petroleum gestookt? Overall rondom brandden waxinelichtjes. Je kon je jeu de boule-ballen op de bovenkant van radiatoren leggen zodat je er na een stevige neut weer even tegen aan kon. Kijken of de buut boven op de sneeuw bleef liggen of dat je hem uit moest graven. Niet bepaald beter dan het heden.

De keet verdween en we kregen een prachtige hal. Daar is met heel veel mensen ongelofelijk hard aan gewerkt. Het leidde tot de unieke situatie dat er in één (toen nog bescheiden) dorp als Leusden twee prachtige jeu de boules-accommodaties ontstonden. Uniek voor Nederland. Opnieuw komt de vraag op: "Was vroeger alles beter?" In dit geval zeg ik volmondig JA. Er waren weinig jeu de bouleshallen in Nederland. En Leusden had er twee. NJBB-wedstrijden waarbij een binnen-accommodatie noodzakelijk was, werden verdeeld over de beschikbare clubs met een hal. Dus kreeg Amicale de Pétanque veel wedstrijden toegewezen en dat leverde geld op.

Het waren niet alleen de NJBB-wedstrijden die op onze accommodatie gespeeld werden. Je was er altijd zeker van dat een toernooi dat je organiseerde, binnen de kortste keren was vol geboekt. De concurrentie was beduidend minder dan vandaag de dag. Met heel veel plezier denk ik dan terug aan de Van Nieuwenhuizen Toernooien. Johan van Nieuwenhuizen was lid van onze vereniging en had een woninginrichtingszaak aan de Arnhemseweg in Amersfoort. Het bedrijf bestaat nog steeds. Johan droeg de vereniging een zeer warm hart toe. Hij sponsorde het hoogste wedstrijdteam van de vereniging en sponsorde een aantal jaren ook een toernooi dat Amicale de Pétanque organiseerde. Het Van Nieuwenhuizen Toernooi werd een begrip. Alle topspelers van Nederland en België waren er altijd als de kippen bij om op tijd in te schrijven. Zelf herinner ik mij nog een toernooi waarbij er ook 's nachts werd doorgespeeld. De nacht werd "bijgelicht" door houtvuurtjes langs de baan en rookkasten waar vis werd gerookt. Waarschijnlijk is de reden dat ik mij dat toernooi nog goed herinner, dat Slimen ben Ahmed en ik tweede werden.

De Van Nieuwenhuizen Toernooien zijn in de herinnering ook berucht vanwege het (wan)gedrag van Belgische deelnemers. Sommigen kwamen al half dronken aan en dat werd gedurende de dag alleen maar erger. Maar wat iedereen zich ook nog kan herinneren, is dat er Belgen waren die min of meer verdoofd door de drank, waggelend op hun benen, naast de baan stonden tot het moment waarop een boule moest worden geschoten. Ze waggelden naar de cirkel en schoten vervolgens feilloos de concurrerende boule uit het spel. De dronkenschap van de Belgen leidde er zelfs een keer toe dat de wedstrijdleiding ze uit het toernooi zette en de politie werd ingeschakeld om te voorkomen dat ze stomdronken vanaf de parkeerplaats de weg op zouden gaan.

Als we denken aan het verleden moeten we zeker even stilstaan bij Jo van Riezen. Jo was een weduwe op leeftijd. Maar hoe ouder zij werd, hoe meer zij zich inspande voor de vereniging. Zij ging succesvol alle winkeliers in Leusden af om sponsoring voor de vereniging te krijgen. Dat werd zeer gewaardeerd en uiteindelijk beloond met het erelidmaatschap van de vereniging. Jo kreeg nog grotere bekendheid door de gedrevenheid waarmee zij tot op hoge leeftijd het spelletje bleef spelen en andere teams

steunde door hun wedstrijden te bezoeken. Zij was de tachtig al gepasseerd toen ze nog regelmatig op de fiets naar Woudenberg of Nijkerk reed om de Amicale-teams aan te moedigen. Nog opmerkelijker waren haar eigen prestaties op de baan. Ze speelde samen met Tinie. Terugkijkend naar het verleden zou je met enige zelfspot kunnen spreken over de “lamme en de blinde”. Hun zicht was niet best meer en het gehoor liet ze ook wat in de steek. Dat betekende dat als Jo de but uitgooide, Tinie er bij moest gaan staan zodat Jo kon zien waar hij lag. Als je hen niet kende en tegen hen moest spelen, dacht je: “Die twee oudjes kan ik wel hebben. 13-0 moet kunnen”. Maar dan rekende je buiten waard. Als Tinie achter de but stond en Jo daardoor wist waar die lag, dan lag haar boule geheid dicht bij de but. Als je niet oppaste, ging je mooi de bietenbrug op.

Terugkijkend naar de afgelopen 30 jaar ontcom je er natuurlijk niet aan om te kijken hoe de vereniging ooit is ontstaan en wat de invloed daarvan is geweest op de geschiedenis. Ooit – 30 jaar geleden – ontstond bij de andere Leusdense jeu de boulesclub enige wrevel tussen een aantal meer wedstrijd-georiënteerde spelers en meer recreatief gerichte spelers. Het leidde uiteindelijk tot een scheiding der geesten. Een aantal meer wedstrijd-georiënteerde spelers vertrok en de oprichting van Amicale de Pétanque was een feit. Het is volstrekt begrijpelijk dat in de eerste jaren daarna er niet direct sprake was van broederlijke gevoelens. Maar zoals gezegd: “De tijd heelt alle wonden”. En zo is het gelukkig ook in dit geval gegaan. Amicale de Pétanque en de Hakhorst hebben nu een goed onderling overleg en spelen op reguliere basis wedstrijden met en tegen elkaar.

Terugkijkend op het verleden ontcom ik er zelf niet aan even stil te staan bij een unieke, markante, merkwaardige gebeurtenis in de geschiedenis van de vereniging die mij persoonlijk raakte. Het is slechts éénmaal in de geschiedenis van de vereniging voorgekomen dat een lid geschorst werd. Dat lid was ondergetekende. Volgens het toenmalige bestuur had ik een corrigerende opmerking over het gedrag van de toenmalige voorzitter niet mogen maken en werd ik op grond daarvan drie maanden geschorst. U begrijpt het: ik vind nog steeds dat ik gelijk had en de toenmalige leden van het bestuur die nog steeds lid zijn van de vereniging, vinden dat ook van zichzelf. Na zoveel jaar kan ik er hartelijk om lachen. Toentertijd heb ik met heel veel plezier een aantal maanden bij DOSC en Boulamis gespeeld. Dat heeft mij veel vrienden in de boulewereeld opgeleverd.

Joop (de Wilde)

Toeval
bestaat
niet

Je kan er altijd donder op zeggen dat Joop (de Wilde) op de maandagavond bij het trekken van de nummertjes in een triplete terechtkomt. Bijna altijd. Maar hoe het deze keer ging, was wel héél sterk. Er waren 22 spelers, de enen waren twee triplettes tegen elkaar. Iedereen trok een blokje uit het zakje en keek gauw of het een 1 was. Vijf keer raak, er zat er dus nog één in. Joop was ongeveer de achttiende die aan de beurt kwam, en ja hoor: een 1!

Hoe kan dit? Ze zeggen dat toeval niet bestaat, maar ik geloof er niks van. En Joop zo langzamerhand ook niet meer.

Peep (Vreeswijk)

Opmerkelijke vakantieherinnering

Op 20 juni afgelopen maand wandelen we door het prachtige stadje Goslar in de Harz. We genieten volop van de historische panden en bezienswaardigheden. Zo kwamen we ook langs een oude school met dit opschrift. Daar moest ik dus een foto van maken, want hoe is het toch mogelijk dat een mogelijke voorouder van onze penningmeester hier les heeft gegeven in boekhouding???

Het zou zo maar kunnen dat de naam Heinrich later in het Nederlands Hans is geworden. Om maar niet te spreken over

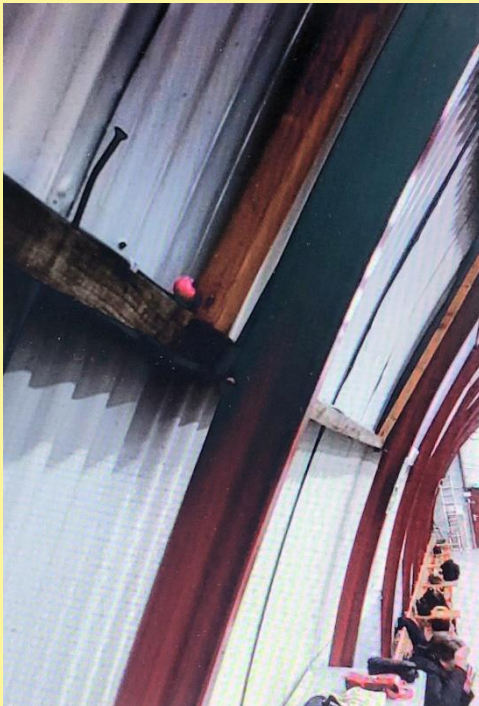
de vele verschrijvingen die bij de burgerlijke stand voorkwamen. Begin 20^e eeuw is Heyne misschien naar Hijne verschreven. Gelijk de foto naar onze penningmeester Hans Hijne gestuurd met de vraag of hij iets heeft ontdekt in zijn genealogisch archief omtrent deze naam. Ik had het wel verwacht, een duidelijke link was hem niet bekend. Een dergelijke ervaring wil ik graag delen met onze Amicale vrienden.

Eliza W. de Neef

Amicale heeft een aantal goede tireurs in de gelederen.

Tijdens de training van Ed Bosch wordt daar heel hard op geoefend. Een enkeling heeft van nature aanleg. Sommigen spelen al zo lang dat de worp zo ingeslepen is dat er weinig gemist wordt. Bauke Bokhorst is zo'n speler. Van nature aanleg en een heleboel ervaring. Het is dan ook meestal leuk om op maandag bij de hussel gekoppeld te worden aan hem. Vaak kun je dan wel wat spektakel verwachten. Als dat ook nog in punten resulteert, kun je daar niet op tegen zijn.

Het kan echter ook anders uitpakken. Op de bewuste maandagavond trof ik Bauke als duomaat en in de derde mène zette hij aan voor een schot. Iedereen maakt zich dan uit de voeten. Alleen Joyce, de vrouw van Bauke, bleef rustig zitten op het bankje in het verlengde van het te verwachten schot. Fout! Zonder zich te realiseren waar zijn vrouw zat, richtte Bauke op het butje. Een steekvlam ontstak bij de aanraking van de bodem en het butje schoot met een gevaarlijke snelheid omhoog tegen de ronding van het Boulodrome-dak. Tak-tak-tak, het butje schoot van balk naar balk, van ijzer naar hout, rakelings langs Joyce Bokhorst, die, dat kun je zien op de foto, in elkaar dook van de schrik. Ze werd niet geraakt, maar alle spelers in de zaal bleven toch wel even stilstaan. Uit bewondering? Of uit opluchting dat er dit keer weer geen ongelukken waren gebeurd.

Blijft verder het mysterie bestaan hoe het mogelijk is dat de fotograaf zo snel na deze vervaarlijke route van het butje de eindplaats heeft vast kunnen leggen. Achter de spijker tegen het dak.

Je ziet Joyce nog ingedoken op haar bankje. Die heeft de foto zeker niet genomen.

Hans (Hijne)

Ik herinner me de tijd dat Henk Hoefakker bij ons nog lid was, als een vrolijke tijd. Elke dag had hij wel een nieuwe mop te vertellen of iets wat hij had meegemaakt.

Hij ritselde bij de gemeente van alles voor de club, zoals extra hulp bij de bouw van de hal.

Op een keer zaten we na een speelavond nog wat te praten en kwam het gesprek op falafel. Ik bekende dat ik dat nog nooit gegeten had. "Kom op, we gaan naar Amersfoort!" zei Henk. Het was een uur of twaalf, maar we konden het nog ergens krijgen. Lekker!

Vrolijk en vol energie, ja, leuke tijden.

Marian (Vreeswijk)

Welkom!

Als nieuwbakken lid van Amicale zonder verleden past mij bescheidenheid.

Het enige wat ik wel graag wil vermelden, is de zeer plezierige verwelcoming. Ik voel me thuis en roem de entourage, en hoop nog geruime tijd te kunnen spelen!

Met vriendelijke groet, Ton Zegers.

Henk Hoefakker was de grote promotor van de feesten bij Amicale. Minstens drie keer per jaar moesten we allemaal uit ons dak gaan, dat was goed voor de onderlinge band.

Zo zou er een strandfeest komen. De verwarming werd opgestookt voor de zomerse zonnige sfeer. De kantine werd versierd met allemaal parasols en iedereen die kwam, moest strandkleding aan. Dan kon je lekker gek doen. Een strooien hoed, een zonnebril, een hawaii-hemd en een korte broek, teenslippers, je zag het allemaal.

Lucien Leenen kwam ook, in een lange jas.

Opgetrokken wenkbrauwen bij iedereen: wat is daar nou zomers aan? Maar hij zwaaide de jas open en daaronder had hij een bikini! Zo'n klein gevalletje om je figuur extra verleidelijk uit te laten komen.

Nou, dat lukte. De avond kon niet meer stuk.

Peep (Vreeswijk)

LEUSDEN

DE KORF

Ontspan, geniet en laat je verrassen!

Wij heten je graag welkom!

Proosten bij Monet, het gezelligste café van Leusden.
Naborrelen bij Charlotte, onze relaxte sportbar.
HyperBowlen bij Charlie, met de vernieuwde banen.
Je feestje vieren bij Melitta, in ons gezellige zaal.
Samen genieten bij George, in ons vernieuwd restaurant.

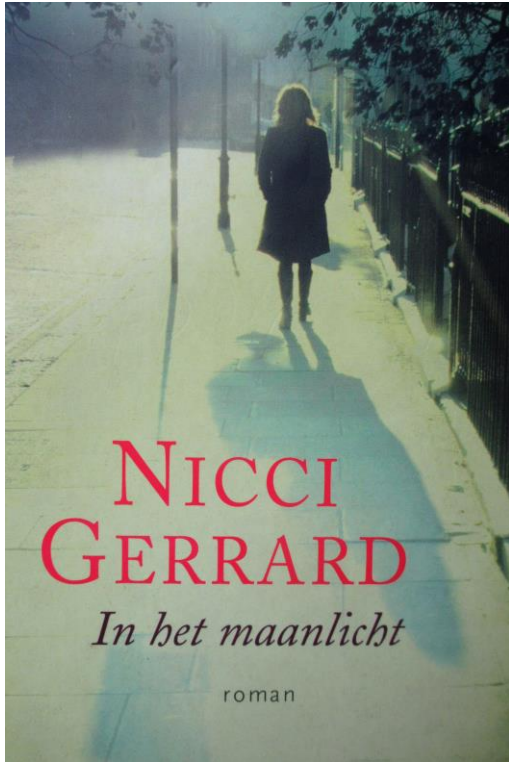
Leusden

033 494 67 31

info@dekorf.nl

www.dekorf.nl

In het Maanlicht

Nicci Gerrard

Wie kent niet de spannende boeken van het echtpaar Nicci French, het echtpaar waarvan de vrouwelijke helft ook haar eigen boeken schrijft?

Enige tijd geleden maakte ik kennis met een boek van Nicci Gerrard en ik was gelijk verkocht. Wat een goede schrijfster!

Nicci Gerrard was lange tijd journaliste, o.a. bij de gerenommeerde Britse krant The Observer, en haar eerste solodebuut – *De Onderstroom* – verscheen in 2003.

Deze boekbespreking komt in het jubileumnummer van onze club. Heel toepasselijk, vind ik zelf omdat "*In het Maanlicht*" gaat over **vriendschap**. En is vriendschap ook niet de naam van onze fijne club?

Een van de eerste dingen die worden opgemerkt door nieuwe leden is het heersende gevoel van vriendschap bij ons.

Het gaat in *In het Maanlicht* over de vriendschap tussen twee 13-jarige meisjes, Gaby en Nancy, die gezeten in een door hen zelf gemaakte boomhut elkaar vriendschap voor het leven beloven.

Al lezend denk je soms: wat komt hiervan terecht? en ga je eraan twijfelen of dit wel mogelijk is, een levenslange vriendschap.

Zo'n kleine veertig jaar later en na allerlei schokkende gebeurtenissen, blijkt inderdaad dat een levenslange vriendschap bestaat.

Een mooi boek, zonder de spanning van de Nicci Frenchboeken, maar zeer de moeite van het lezen waard.

Pauline Bisschops

Misschien wil je het niet weten, maar er loopt af en toe een muis in de keuken.

Die komt dan ergens vandaan uit het vooronder of via de bovenkant. We kunnen een poes aanschaffen, maar wie gaat die verzorgen?

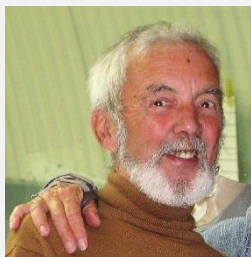
Op een mooie maandaghusselevond dacht iemand een muis te zien lopen. De muis was zich er niet van bewust dat hij gezien werd en liep op zijn dooie gemak langs de rand van de keuken en dacht in het tosti-apparaat misschien een lekker hapje te vinden.

Via de open voorkant schafte hij zich toegang enhap gevangen. Dat moest iedereen even zien. Helaas, de friteuse heeft ook een achteruitgang en als mensen dan even iets te dichtbij komen om de buit te bezichtigen, neemt de muis door die uitgang de benen.....helaas.....

Hans (Hijne)

We hadden een terrein naast de ijsbaan, er waren banen om op te spelen, er was een krakkemikkige afgekeurde bouwkeet als kantine (veel te klein), maar we hadden geen ruimte om een jaarvergadering te houden. Daarom zaten we op de zolder van de Ijsbreker.

Coen Bisschops zat in het bestuur en maakte zich sterk om te verdedigen dat we een hal nodig hadden, maar een aantal leden twijfelden of we dat als kleine vereniging wel konden betalen. Of we niet een te grote broek aantrokken. Of we zo'n grote hal überhaupt wel nodig hadden. Discussie!

Coen trok iedereen over de streep met de onvergetelijke woorden: "Die hal, die hal die komt er!"

Peep (Vreeswijk)

Toen de hal nog niet zo lang af was en alle leidingen goed waren aangesloten, hadden we toch problemen met de riolering.

Er was een put waarin het afvalwater van de keuken en alle viezigheid van de toiletten terecht kwam. Vandaaruit werd het doorgevoerd naar de riolering bij de Ijsbreker. In de put lag een dompelpomp om dat voor elkaar te krijgen, en daar was storing in. We stonden met een groepje om de put heen om te kijken hoe dat opgelost moest worden. Jaap Voorhoeve had er verstand van en hij stond dus vooraan om de pomp van de bodem naar boven te hengelen. Dat lukte met wat moeite.

Hij had hem net boven het water/de poep/de pies/de smurrie toen het ding weggleed en terug plonsde in de viezigheid. De druppels kwamen hoog: Jaap zat tot zijn kruin vol met bruine spetters. Hij liet zich niet kennen en liet alles gewoon zitten, zelfs in zijn gezicht. Ach, dat hoorde er allemaal bij, hij had het al meer meegemaakt...

Peep (Vreeswijk)

Zoveel jaren een leuke club...
Zoveel jaren spelen met plezier..!

Mario (de Beer)

In de APropos van maart stond het lezenswaardige artikel van Hans (Hijne) over de kale plekken in de speelhal en de mooie vormen van sommige steentjes.

Maandag 2 maart speelde ik tijdens de husselavond op nieuwe schoenen. Het liep niet zoals het lopen moest, en het spelen ging steeds zwaarder. Onbegrijpelijk want normaal speel ik steengoed. Totdat Henk (Boer) opmerkte dat het wel eens aan mijn nieuwe schoenen zou kunnen liggen. De aangeschafte skechers hebben zolen met diepe profielen en daarin kunnen heel wat steentjes gaan zitten. Ik dacht dat Henk een sterk

verhaal ophing, maar thuis gekomen deed ik toch maar mijn schoenen uit voordat ik de woonkamer met parket in liep. En warempel, de onderkant van mijn nieuwe schoenen leek wel een steenstort. Met een schroevendraaier heb ik de steentjes er één voor één uitgepeuterd en tot mijn verbazing had ik tijdens een avond spelen 38 gram steentjes verzameld.

Nu begrijp ik ook de kale plekken in de speelhal. En kale plekken op de boulebaan kunnen meestal onverwachte en slechte wendingen aan het spel geven. Dat wil ik niet op mijn geweten hebben. Dus woensdag 4 maart speelde ik op mijn nieuwe flitsende blauwe sportschoenen waar hooguit 1 steentje onder blijft plakken. Maar veel belangrijker met Hans en Peep als getuige, een kaal plekje in de hal heb volgestort met de 3 steentjes. De kale plek was verdwenen en prompt won ik de volgende wedstrijd.

Henk (Renkers)

HERDER KEUKENS

Loodgietersbedrijf - Sanitair - Keukens

Hamersveldseweg 76

3833 GS Leusden

T: 033 494 12 12

E: info@herderkeukens.nl

Jo van Riezen was in haar eentje de afdeling Public Relations van Amicale. Zij zorgde voor de advertenties in APropos en ging daarvoor elk jaar naar alle zaken in Leusden om te vragen of ze het nog een jaar wilden doen. Dan kwam ze de deur in en zodra de eigenaar haar zag, zei hij al: "Het is goed, hoor!"

Jo hoefde niets te zeggen, zo bekend was zij in Leusden.
En zo vertederend was ze: wie zou haar iets kunnen weigeren...?

Peep (Vreeswijk)

We speelden bij Les Cailloux op de binnenbanen, een serieuze competitiewedstrijd.

Plotseling een harde knal achter mijn rug, het leek wel een pistoolschot. Wat was er aan de hand?

In de partij naast me had Henna van den Berg getireerd, en hoe! Ze had het butje geraakt, het was weggeschoten en tegen een ruit aan geknald. Helemaal aan diggelen, maar het glas zat nog wel in de sponning, met het butje vast in het midden.

De mensen van Les Cailloux zaten er niet zo mee: tja, dat kan nou eenmaal gebeuren.

Peep (Vreeswijk)

Als je niet goed meer in staat bent om te bukken, heb je bij de pétanquesport een probleem. Immers, de boules worden op de grond gegooid en ook het butje belandt op de grond. Die moeten dus weer opgeraapt worden en dan moet je bukken. Er is gelukkig een hulpmiddel uitgevonden. Een magneet aan een stuk touw, waardoor de ijzeren boules worden aangetrokken. Zo kun je die ballen omhoog trekken tot de gewenste hoogte.

Maar het butje is een ander verhaal. In artikel 3 van het reglement voor de pétanquesport staat omschreven waaraan een goedgekeurde but moet voldoen. Ten aanzien van het materiaal staat erin dat ze van hout of kunststof moeten zijn. Geverfde butts zijn toegestaan, maar noch deze, noch houten butts mogen met een magneet opgetild kunnen worden.

Dat is het probleem. Je kunt met je magneet wel je eigen boules optillen maar niet de but!

Op de laatste speelwoensdag van het jaar 2019 nam Frans (Arnaud de Calavon) het woord. Ik had hem dat al eens eerder horen doen, maar wist niet meer wat hij zou gaan vertellen. Hij meldde dat hij iedereen een drankje wilde aanbieden omdat hij de komende maandag jarig zou worden. Maar niet alleen daarom. Hij wilde ook iedereen bedanken omdat zijn medespelers het weer een jaar hadden opgebracht in het spel met hem steeds opnieuw het butje op te rapen. Dat kon hij namelijk al jaren niet meer en hij is dus afhankelijk van anderen. Hij is dit jaar weer erg dankbaar voor de helpende handen.

Hans (Franck) en ik keken elkaar aan. Het drankje wilden we natuurlijk niet afslaan. En de verjaardag van Frans wilden we graag meevieren. Maar het oprapen van het butje was voor ons wel een ding. Frans is natuurlijk niet de enige die moeite heeft met het oprapen van het butje. Versta me goed, we doen het graag, moeten immers ook verder met het spel, maar ook onze ledematen protesteren behoorlijk bij het bukken naar de grond.

Hans en ik waren het snel met elkaar eens. We moeten ons hard maken voor een verandering in het reglement om in de toekomst ook metalen butjes goedgekeurd te krijgen. We zoeken naar medestanders en starten dan een handtekeningenactie.

Hans (Hijne)

Bent u op zoek naar een nieuwe hypotheek?

**Bij ons kunt u kiezen
uit een groot assortiment
hypotheekverstrekkers**

*bel voor een oriënterend hypotheekgesprek
naar 033-4333607 of stuur een e-mail naar
info@rwsadvies.nl*

RWS ADVIES

Hypotheek & Assurantiën

Philipsstraat 5-0.03 Telefoon: 033-4333607
3833 LC Leusden Website: www.rwsadvies.nl

Afgelopen zaterdag moest het eerste team in de NPC naar Doetinchem. Ik had met Bauke (Bokhorst) afgesproken om hem mee te reizen. Tot mijn verrassing kwam ik te zitten in een gloednieuwe Volvo. Het was een heerlijk rustige reis en volledig relaxed kwamen we bij onze tegenstander aan. Geen slecht woord uit mijn mond over de Volvo.

Toch overkwam me iets totaal tegenovergestelds met hetzelfde merk. Het geachte Amicale-lid op de foto, Humphrey (Demali), heeft namelijk ook een Volvo. Op een maandagavondhussel kwam ik hem na lange tijd weer tegen. Natuurlijk wilde ik even een praatje met hem maken, zijn lange tijd van afwezigheid had alles te maken met gezondheidsproblemen van zijn vrouw Johanneke en uiteindelijk ook van hemzelf. Toen ik naar zijn boules keek, schrok ik toch wel even. Nog nooit heb ik boules gezien die zo verroest waren als de boules van Humphrey na een lange tijd niet bouden. Ik vroeg hem of dat zomaar gekomen was. Maar dat was niet zo. De boules hadden al die tijd van niet bouden in de Volvo gelegen, vraag me niet op welk plekje, op een vochtige plaats, waar steeds bij regenachtig weer het vocht zich ophoopte. Geen wonder dat de boules er uiteindelijk zo uitzagen.

Humphrey heeft er de hele maandagavond mee gebouled. Hij vond dat hij duidelijk meer grip had. Toch heeft hij de week daarop hard gewerkt om de boules te polijsten. Nu zien ze er weer behoorlijk en waardig

genoeg uit om
lekker mee te spelen.

Hans (Hijne)

Op maandagavonden zit het weer wel mee, zeg. Wat een prachtige boule-feesten we mee. En soms gebeurt er ook nog eens iets bijzonders.

maken

Zo wilde het voorkomen dat ook de ganzen bij de vijver die avond eens uitbundig wilden doen. Met veel gesnater en gekwater vloog een handjevol van die vogels precies over ons boule-terrein. Ik weet niet wat voor soort ganzen het waren, je hebt er zoveel: grauwe ganzen, dwergganzen, brandganzen, kolganzen, nijlganzen, roodhalsganzen, soepganzen, sneeuwganzen, taigarietganzen, toendrarietganzen, Indische ganzen. Te veel om op te noemen. Het is dus moeilijk een keus te maken of je moet een kenner zijn. Dat ben ik niet, maar deze ganzen lieten wel indruk achter. Want niet alleen het geluid was oorverdovend maar ook, en dat was erger, lieten ze een en ander vallen. Dat wil je niet op je hoofd krijgen. En als het op andermans hoofd terecht komt, kan dat ook aardig choqueren.

Een plotselinge kreet liet iedereen op het veld stoppen met boulen en zwijgend kijken naar een plaats des onheils. Een gans had wat laten vallen en Manja (van Schaarenburg) zag het gebeuren. Haar kreet en blik gingen richting Joop (de Wilde), ze zag dat het afgescheidene hem maar net op het nippertje miste! Joop

had het zelf niet eens in de gaten en keek verbaasd naar de schreeuwerd. Hij begreep niet dat iemand zoveel heisa kon maken om zoiets futiels. Maar Manja wees vlak naast zijn schoenen en inderdaad, je kon iets bruins zien als je goed keek, dat leek op wat zij bedoelde:

.....rotganzen!!

Hans (Hijne)

Het was een warme dag. Iedereen had luchtige kleding aan. Henk Hoefakker stond in een los hemmetje en een korte sportbroek te praten met een paar mensen. Marcel Dam (altijd in voor een geintje) naderde Henk van achteren en trok met een snelle beweging zijn broekje naar beneden. Het bleek dat Henk er niets onder aan had en daar stond hij dus met blote onderkant! Je zou verwachten dat hij snel zijn rechterhand voor zijn kruis zou brengen en met zijn linker zijn broekje op zou hijsen, maar hij liet zich niet kennen. Hij deed of er niets aan de hand was en ging gewoon door met zijn gesprek. Zijn edele delen in de etalage.

Marcel schrok van wat hij had aangericht en zocht een verontschuldiging: hij kon toch niet weten dat het zo'n broekje was met een gazen binnenkant, en dat Henk er niks onderaan had!

Peep (Vreeswijk)

Competities en toernooien

Maandagavondhussel juni einduitslag

Voornaam	Naam	Gespeeld	winst	verlies	saldo
Bauke	Bokhorst	6	6	0	57
Henk	Boer	8	6	2	34
Slimen	Ben Ahmed	7	6	1	33
Theo	Wijntjes	8	6	2	7
Joop	de Wilde	8	5	3	27
Gilles	Jacquot	8	5	3	14
Alie	Klasens	4	4	0	21
Pascal	Wijnstekers	6	4	2	9
Humphrey	Demali	8	4	4	5
Peep	Vreeswijk	8	4	4	-2
Nieck	de Groot	4	3	1	21
Marjo	Croes	6	3	3	6
Rudolph	de Groot	6	3	3	-2
Carla	de Wilde	8	3	5	-6
Marian	Vreeswijk	8	3	5	-9
Willem	de Jager	8	3	5	-12
Mark	Vis	3	2	1	14
Hans	Leijssenaar	3	2	1	1
Roelof	de Groot	4	2	2	0
Andries	Dolman	6	2	4	-10
Ton	Zegers	6	2	4	-13
Manja	van Schaarenburg	5	2	3	-14
Bert	Timmerman	6	2	4	-15
Evert	van Urk	2	1	1	-4
Patricia	Haanstra	4	1	3	-9
Fred	Schaap	4	1	3	-25
Jan	Haalboom	1	0	1	-9
Gerrit	den Besten	2	0	2	-16
Koen	Verf	2	0	2	-17
Arno	Wildeman	2	0	2	-18
Pauline	Bisschops	8	0	8	-62

Maandagavond hussel juli einduitslag

Voornaam	Tussen	Naam	Gespeeld	winst	verlies	saldo
Wim	van	Diermen	8	6	2	32
Bert		Timmerman	9	6	3	31
Tijmen	de	Kruijff	10	6	4	27
Pauline		Bisschops	10	6	4	26
Fred		Schaap	9	6	3	16
Roelof	de	Groot	9	6	3	4
Bart		Berens	10	6	4	-5
Henk		Renkers	8	5	3	6
Manja	van	Schaarenburg	8	5	3	6
Humphrey		Demali	5	4	1	46
Bauke		Bokhorst	4	4	0	36
Slimen		Ben Ahmed	4	4	0	32
Rudolph	de	Groot	6	4	2	24
Elserieke		Berens	8	4	4	16
Evert	van	Urk	6	4	2	7
Henk		Boer	9	4	5	-7
Theo		Wijntjes	8	4	4	-10
Hans		Hijne	10	4	6	-16
Pascal		Wijnstekers	3	3	0	32
Herman		Kok	4	3	1	17
Willem	de	Jager	6	3	3	9
Koen		Verf	6	3	3	8
Lya	de	Kruijff	9	3	6	-24
Carla	de	Wilde	9	3	6	-27
Jan		Haalboom	2	2	0	9
Karel		Termaaten	4	2	2	3
Ton		Zegers	6	2	4	-14
Joop	de	Wilde	8	2	6	-25
Gerrit	den	Besten	10	2	8	-44
Andries		Dolman	10	2	8	-54
Nieck	de	Groot	2	1	1	2
Peep		Vreeswijk	2	1	1	-1
Arno		Wildeman	2	1	1	-5
Alie		Klasens	2	1	1	-8
Patricia		Haanstra	2	1	1	-12
Marjo		Croes	6	1	5	-30
Hans		Leijssenaar	9	1	8	-56
Hans	de	Smit	4	0	4	-10
Marian		Vreeswijk	2	0	2	-16
Mark		Vis	2	0	2	-19

Petanque

Er was een tijd dat Amicale bijna in the middle of nowhere lag. Aan het parkeerterrein lag de IJsbreker, het gebouwtje van de Postduiven-vereniging (daar zag je niet vaak iemand), en onze hal. Verder niks. Dus geen hanghok voor de jongeren, terwijl er wel veel rondhingen bij de IJsbreker. Ze maakten hun eigen sfeertje, met bier en wat anders. Het jongerencentrum hield een klein oogje in het zeil, maar al die videocamera's waren er nog niet. En er gebeurde wel eens wat.

De Amicalers die 's avonds van de club naar huis gingen, moesten langs en soms door de groep jongeren. Daar kregen sommigen het een beetje benauwd van, dat kun je je wel voorstellen.

Een van onze leden, in het gewone leven de Grote Kindervriend, wist wel hoe hij zich moest beveiligen tegen dit jongerengedoe. Als hij naar huis ging, hield hij een boule in zijn knuist om als dat nodig was, flink van zich af te kunnen slaan. Het is nooit nodig geweest, gelukkig, anders waren er erge dingen gebeurd!

Dat je iemand met boules goed kunt toetakelen, bleek uit een berichtje dat Paulien Cornelisse in de Volkskrant van 11 september heeft gezet.

Je kunt met boules dus ook voorkomen dat er erge dingen gebeuren!

Peep (Vreeswijk)

Ballen *Volkskrant*
11-09-2018 **150**

Jeu de boules is niet een sport waarmee je meisjes krijgt. Het is geen snowboarden of Formule 1. Dat is niet erg. Als de spelers er zelf maar plezier in hebben.

Maar nu is er iets monumentaals gebeurd in de boules-sport. Zondagavond begon er een man in Parijs op mensen in te steken met een mes. Maar! Gelukkig waren er pétanquespelers in de buurt! Mannen met stalen ballen, die ze zonder aarzelen naar de aanvaller hebben gegooid. Ze raakten wel vijf keer

zijn hoofd.

Ik had er niet graag bij willen zijn, maar toch ook weer wel. Dat moment dat de pétanquespelers naar die bal in hun hand keken en hebben gedacht: 'Hee. Hier kan meer mee dan tot nu aangenomen.' Het moet een moment zijn geweest vergelijkbaar met de eerste apen die besloten rechttop te gaan lopen. Halle-luja!

Dit doet heel veel voor het imago van de sport.

Paulien Cornelisse

De Ringslang (wetenschappelijke naam: Natrix) is een slang uit de familie Waterslangen en werd lange tijd tot de familie 'gladde slangen' gerekend. Het is de meest voorkomende slang in Nederland en de enige soort die ook buiten de natuurgebieden voorkomt (zelfs in buitenwijken van steden). Hij dankt zijn naam aan een zwart-gele ring net achter zijn kop. (Gewicht van een volwassen ringslang: 94 gram.)

De ringslang is ongevaarlijk, ook al zijn er mensen die er doodsbang voor zijn. Maar wij niet

dus. Toen wij, tijdens het boulen op woensdagmiddag 31 juli, een zwart slingertje ontwaarden aan de rand van onze baan, stonden wij er in no time met z'n allen verbaasd omheen. Wat kronkelt daar nu? Peep wist te vertellen dat het een ringslang was, die niet in het grind maar in het water thuishoorde.

Een heel onverwachte ervaring! Hoe helpen we dat beestje naar zijn/ haar element? Eerst maar eens even een foto maken; zo'n slangetje kom je tenslotte niet iedere dag tegen.

Met enige moeite kreeg Marian (Vreeswijk) het diertje op het gras: nu zou hij/ zij de weg naar het water wel weten te vinden (hoopten wij).

Een leuke ervaring, die ik graag met jullie wil delen.

Rob (van der Horst)

Dit is een uniek rolmaatje.

Op het eerste gezicht zie je niets vreemds, een gewoon maatje. Maar ik weet dat er iets mee aan de hand is. En de eigenaar van het maatje ook. Op het eind van het lint zie je een ijzeren stukje. En het stukje van dit rolmaatje is flexibel. Het heeft minstens twee millimeter speling. Dat kan heel handig zijn als boules zo dicht bij elkaar liggen dat twee millimeter de doorslag geeft. De eigenaar loopt er dan ook aardig mee te koop. En eerlijk gezegd, hij maakt er geen geheim van en vertelt het in de meeste gevallen heel eerlijk aan de tegenstander. Maar in het begin... toen ik het nog niet wist..... heb ik toch echt partijen van hem verloren waarvan ik nu denk.....

Hans (Hijne)

Uitslag Eurotoernooi 14 juli

	voornaam	achternaam	1e ronde				2e ronde				3e ronde				winst	saldo
			uitslag				uitslag				uitslag					
1	Henk	Renkers	13	3	1	10	13	1	1	12	13	9	1	4	3	26
2	Wim	van Diermen	13	11	1	2	13	0	1	13	13	3	1	10	3	25
3	Carla	de Wilde	13	9	1	4	13	0	1	13	13	6	1	7	3	24
4	Herman	Kok	13	11	1	2	13	4	1	9	13	2	1	11	3	22
5	Manja	van Schaarenburg	11	13	0	-2	13	5	1	8	13	6	1	7	2	13
6	Henk	Boer	13	10	1	3	12	13	0	-1	13	3	1	10	2	12
7	Elserieke	Berens	9	13	0	-4	13	10	1	3	13	3	1	10	2	9
8	Marja	van Diermen	9	13	0	-4	13	4	1	9	13	9	1	4	2	9
9	Humphrey	Demali	13	5	1	8	13	4	1	9	3	13	0	-10	2	7
10	Bart	Berens	13	9	1	4	4	13	0	-9	13	2	1	11	2	6
11	Patricia	Haanstra	13	11	1	2	13	1	1	12	3	13	0	-10	2	4
12	Pauline	Bisschops	5	13	0	-8	13	5	1	8	13	10	1	3	2	3
13	Frank	Maes	13	11	1	2	13	7	1	6	2	13	0	-11	2	-3
14	Hans	Hijne	13	9	1	4	13	12	1	1	5	13	0	-8	2	-3
15	Andries	Dolman	13	3	1	10	12	13	0	-1	10	13	0	-3	1	6
16	Ankie	Kok	9	13	0	-4	13	4	1	9	10	13	0	-3	1	2
17	Fred	Schaap	9	13	0	-4	4	13	0	-9	13	3	1	10	1	-3
18	Ton	Zegers	13	5	1	8	10	13	0	-3	5	13	0	-8	1	-3
19	Theo	Wijntjes	10	13	0	-3	4	13	0	-9	13	5	1	8	1	-4
20	Eliza	de Neef	7	13	0	-6	5	13	0	-8	13	5	1	8	1	-6
21	Adri	Lodeweges	10	13	0	-3	1	13	0	-12	13	5	1	8	1	-7
22	Joop	de Wilde	13	7	1	6	10	13	0	-3	3	13	0	-10	1	-7
23	Koen	Verf	11	13	0	-2	5	13	0	-8	13	10	1	3	1	-7
24	Anneke	Verf	3	10	0	-7	0	13	0	-13	13	5	1	8	1	-12
25	Lya	de Kruijff	13	9	1	4	1	13	0	-12	9	13	0	-4	1	-12
26	Rida	Lodeweges	3	13	0	-10	13	7	1	6	5	13	0	-8	1	-12
27	Gerrie	Wijntjes	13	7	1	6	4	13	0	-9	3	13	0	-10	1	-13
28	Anitra	Renkers	3	13	0	-10	13	10	1	3	6	13	0	-7	1	-14
29	Tijmen	de Kruijff	5	13	0	-8	13	12	1	1	5	13	0	-8	1	-15
30	Ans	Maes	7	13	0	-6	7	13	0	-6	6	13	0	-7	0	-19
31	Carla	van Tellingen	11	13	0	-2	7	13	0	-6	2	13	0	-11	0	-19
32	Inge	van den Heuvel	11	13	0	-2	0	13	0	-13	9	13	0	-4	0	-19

Op de volgende bladzijde:

Een mooie sfeervolle foto van dit eurotoernooi op le quatorze juillet. Op deze datum vieren de Fransen hun nationale feestdag en doen dan de Vogeltjesdans met begeleiding van een accordeon. Wijntje erbij, een dansje op het dorpsplein, heel gezellig allemaal.

Wij onderstrepen dit met ons toernooi.

Op 14-07 werd er weer een Eurotoernooi gehouden. Onder leiding van Herman Kok konden 32 deelnemers strijden voor de mooie prijzen, die Carla de Wilde had verzameld. Het maakt dan niet zo veel uit of je eerste (Henk Renkers) of laatste (Inge van den Heuvel) bent geworden, je krijgt toch een mooie prijs.

Er is een nadeel van dit soort toernooien. Ze duren erg lang, vaak ben ik pas ver na twaalf uur thuis. Dat komt enerzijds omdat Herman het belangrijk vindt een lange pauze te houden tussen de rondes als hij ziet hoe gezellig het is. Anderzijds kan het voorkomen dat een partij zo lang duurt dat de spelers als enigen op de baan spelen, en pas klaar is als de volgende ronde al had moeten beginnen. Er wordt dan altijd meewarig gekeken naar zo'n partij..... kan dat niet wat sneller.

In dit toernooi was ikzelf deelnemer van zo'n partij. Ik speelde met Tijmen (de Kruijff) tegen Henk (Boer) en Andries (Dolman). Henk en ik willen niet van elkaar verliezen en zetten ons allerbeste beentje voor, onze maat ook aanmoedigend en drijvend tot het uiterste te gaan. In het begin liet het zich niet aanzien dat de partij erg lang ging duren. We kwamen achter met 1-7. Tijmen, die goed kan plaatsens, liet het even afweten en ik schoot nog maar weinig ballen goed. Tijmen probeerde daar verandering in te brengen door me te zeggen dat hij verwachtte de partij te winnen daar ik ook met zijn vrouw Lya de vorige ronde had gewonnen. Hij vermoedde een slechte nacht als hem dat niet zou lukken.

Dus toen begon het spelletje pas echt. Tijmen begon goed te plaatsens en hoewel zijn ballen door Henk steeds werden weggeschoten, lukte het ons om elke mène een puntje dichterbij te komen. Maar ook Andries was in goede vorm. Elke keer plaatste hij zijn boules dicht bij het butje, dus moest ook ik in actie komen door goed te schieten. Zo kabbelde de partij voort. Wij kwamen bij tot 7-7 en puntje voor puntje werd het steeds spannender wie de partij zou winnen. Het werd 12-12. De laatste mène. Hoewel de mensen op het terras soms met lede ogen aanzagen dat het steeds later werd, had men ook door hoe spannend het was. Steeds meer werd er naar de partij gekeken en aanmoedigingen klonken naar beide kanten. Henk Boer was door zijn boules heen, Tijmen had zijn werk goed gedaan. De strijd ging dus om het laatste punt tussen Andries en mij. Andries had nog twee boules, ik nog drie. Andries bleef goed plaatsens, lag op een plek die moeilijk te beschieten was. Ik plaatste dus mijn eerste bal, maar die was niet goed. Mijn tweede bal redde het echter net. Andries plaatste zijn laatste bal echter weer dichterbij, zodat ik met mijn laatste bal het verschil moest maken. Plaatsens of schieten. Met een mooi schot werd de partij beslecht in ons voordeel. 13-12. Sorry dat het zo laat werd, maar wel erg spannend.

Nummer 14, Hans Hijne

Corona op z'n Nederlands.

Rutte zei:
Kom op, mensen,
gebruik je gezond verstand.

Dan stappen wij Amicalers toch gewoon over het hekje
heen?

Peep (Vreeswijk)

Bij Amicale kan nu even niet gespeeld worden, maar Henk Boer heeft een goede oplossing gevonden! Hij fietst de polder in voor zijn dagelijkse bouleke. Wel jammer dat hij op het terras nu niet terecht kan voor zijn après-biertje.

Peep (Vreeswijk)

Dat het boulespel vol zit met dubbelzinnigheden, mag algemeen bekend zijn. Laatst op de maandaghussel hoorde ik: heeft iedereen zijn nummertje getrokken. Natuurlijk zijn ook de ballen onderwerp van dit soort 'grappen'. Heb je je ballen wel bij je? hoeveel ballen heb jij nog? je hebt nog maar twee ballen in je hand! en ga zo maar door. Iedereen kan wel een paar voorbeelden noemen en de een vindt het leuker dan de ander.

Nog niet zo bekend is die van het versleten zakje. Dat zakje waar de nummertjes uit getrokken moeten worden. Op de husselmaandag. Dat zakje was versleten en plotseling werd dat een item. Er is zelfs een paar maandagen zonder zakje getrokken.

Gelukkig was er een redder is de nood. Carla (de Wilde) heeft een nieuw zakje gemaakt. Een heel mooi, want dat kan ze wel. Waar de oude zak toch gauw een leeftijd van 25 jaar heeft volgemaakt, geven we de nieuwe zak toch zeker wel een toekomst van dertig jaar. Of wij dan nog boulen, mag je je afvragen.

Hans (Hijne)

Brand bij Amicale de Pétanque

Woensdagavond 9 september vulde de speelhal van onze vereniging zich met een dikke witte rook. In het halletje naar het buitenterrein was brand uitgebroken, het knetterde daar flink. Bovendien werden er twee spelers vermist.

De toegesnelde brandweer ging met twee ploegen van twee man naar binnen.

Een ploeg via de normale ingang in volledige bepakking met twee brandslangen, zij moesten de brandhaard lokaliseren en blussen. Een andere ploeg in volledige bepakking en met een vuilniszak over hun hoofd op zoek naar de vermisten.

Als u na 9 september hebt gebouwd, begrijpt u inmiddels dat het om een oefening is gegaan die die avond drie keer met andere ploegen is gedaan. De hal staat er nog, hooguit zijn wat tafels verschoven door het zoeken naar de vermisten.

Ik heb de oefening die avond drie keer mogen aanschouwen en ik neem mijn petje diep af voor de vrijwilligers in opleiding. Vooral de mensen die met zuurstofflessen en met een vuilniszak over hun hoofd al schuifelend door de hele hal en de kantine de vermiste spelers hebben teruggevonden. Ik hoop dat de foto's hiervan getuigen.

Aan het eind van de avond heb ik alle vrijwilligers een folder van onze vereniging gegeven in de hoop dat ons ledental gaat stijgen.

Henk (Renkers)

Meer dan 30 jaar oud en nog steeds prachtig.

Een vakantieherinnering van Mario

Let op:

In augustus wordt er door iedereen bij Amicale gespeeld.
 In september wordt er door iedereen bij de Hakhorst gespeeld.
 Vanaf oktober spelen we, indien nodig, weer op twee verschillende locaties, afhankelijk van het weer.

Stand in de LDC na de speelavond van 26 juli:

Hoofdklasse

plaats	team nr	spelers	G	W	SAL	OW	OS	M1	M2
1	team5	Ton Jetten+Bert den Uijl	10	8	25				
2	team1	Nieck de Groot+Rudolph de Groot	10	7	19				
3	team4	Pascal Wijnstekers+Jan Haalboom	10	6	29				
4	team2	RobGeurts+Carla de Wilde	10	6	18				
5	team7	Arnold van der Loo+Edith van der Loo	10	6	13				
6	team3	Joop de Wilde+Humphrey Demali	10	5	16				
7	team8	Piet van Opijnen+Egbert van Wijk	10	4	-26				
8	team10	Marjo Croes+Willem de Jager	10	3	-16				
9	team9	Henk Boer+Fred Schaap	10	3	-30				
10	team6	Anton Kunenborg+Cora Martens	10	2	-48				

Eerste klasse

plaats	team nr	spelers	G	W	sali	ow	os	M1	M2
1	team12	Slimen Ben Ahmed+Anja Engelbert	9	7	39				
2	team11	Paul Dijkstra+Henny van Dijck	10	7	28				
3	team18	Arie Wijnbelt+Dolly Wijnbelt	10	6	24				
4	team17	Herman Kok +Elserieke Berens	10	6	16				
5	team16	Bart Berens+Henk Renkers	10	6	14				
6	team20	Tjitske Moro+Jeanot Bremer	9	5	3				
7	team14	Ans Maes+Frank Maes	10	4	-15				
8	team19	René Luijendijk+Ramazan	10	4	-33				
9	team15	Harm Fledderus+Kees Duerink	10	2	-35				
10	team13	Tom Martens+Jan Kuiper	10	2	-41				

Tweede klasse

plaats	team nr	spelers	G	W	Sali	ow	os	max1	max2
1	team22	Hans Hijne+Theo Wijntjes	8	7	50				
2	team23	Annette Rademakers+Wil Rademakers	8	5	27				
3	team27	Hans de Vaal+Wout Klok	8	5	7				
4	team21	Cees Vendeville+Wil Vendeville	8	5	-1				
5	team25	Evert Mol+Rijke van Straten	8	4	-5				
6	team26	Carla van Tellingen+Bart Aben	8	3	-30				
7	team28	Jolanda Bosch+Tiny Ham	8	2	-13				
8	team24	Annie van Valkenhoef+Gerard Bakker	8	1	-35				

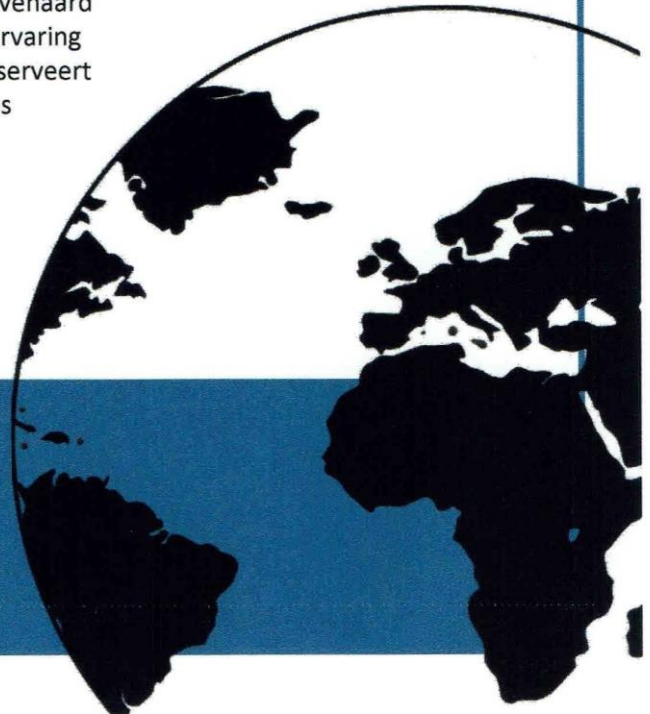
UW ZELFSTANDIGE REISBUREAU IN LEUSDEN, MAAKT REIZEN PERSOONLIJK

Wij staan voor een persoonlijke aanpak, en dat betekent dat wij (bijna) overal ter wereld werken met eigen agenten. Daarmee bieden wij u het gemak dat wij uw unieke reizen persoonlijk samenstellen met de mensen die daar het meest vanaf weten. Hiermee houden wij ons aanbod up to date en kunnen wij u het prijsvoordeel bieden waar u blij van wordt. Dit betekent ook dat wij de reserveringen doen en garant staan voor de betalingen. Enthousiast? Kom gerust eens binnen voor een kopje koffie!

REIS MET ONS DE WERELD ROND

- De leukste stedentrips, nu reserveren & profiteren van de beste prijzen
- De fly-drive's door Spanje, Italië en Griekenland, op maat gemaakt
- Onze USA/Canada rondreizen zijn ongeëvenaard
- Into Africa! Wij delen graag onze eigen ervaring
- Cruisen wordt voordeliger als u vroeg reserveert
- Zuid-Amerika, ontdek het samen met ons
- Camperhuur? Vroeg boeken loont

The Travel Company Leusden
De Smidse 14
3831 NT Leusden
T: 033-4343843
E: verdouw@travelcompany.nl
ANVR & SGR lid

JAARGANG Nr. 6, juli + augustus 2023

“APropos” is het officiële orgaan van Amicale de Pétanque.

Mailadres: APropos@AmicaleDePetanque.nl

De redactie bestaat uit de leden Peep Vreeswijk en Hans Hijne.

Voor geschreven kopij: Sterappelgaarde 6, 3824 BK Amersfoort
of aan ons geven als we in de accommodatie zijn.

Datum inleveren kopij: 30 augustus (eerder mag ook)

Locatie

Jeu de boulesvereniging Amicale de Pétanque te Leusden is opgericht op 5 augustus 1993 en aangesloten bij de Nederlandse Jeu de Boules Bond (NJBB) onder nummer 8023.

E-mail: info@amicaledepetanque.nl

Kamer van Koophandel Gooi en Eemland nummer 40507765.

Rekeningnummer: NL51RABO0335972993

Jan Bannink Sportpark, Bavoortseweg 31, 3833 BM Leusden (achter Fort33).

Geen post sturen, want er is geen brievenbus aanwezig! Post via secretariaat.

Het complex omvat 22 verlichte buitenbanen en een verwarmde pétanque-hal met 10 binnenbanen en een afgeschermd kantine. Telefoonnummer: 0334321285

Speeltijden

maandag 20.00 – 23.00 uur

woensdag 13.30 – 17.00 uur

Voor de overige dagdelen zoeken we nog leden.

Bestuur

Voorzitter: Rudolph de Groot voorzitter@amicaledepetanque.nl

Secretaris: Peep Vreeswijk secretaris@amicaledepetanque.nl
Evenaar 301, 3813 BX Amersfoort
Tel. 06-16922567

Penningmeester: Hans Hijne penningmeester@amicaledepetanque.nl

Wedstrijdcommissie: Herman Kok wedstrijdcommissie@amicaledepetanque.nl

Gebouw en Terrein: Henk Boer a.i.

Algemeen bestuurslid: vacature

Algemeen bestuurslid: Marian Vreeswijk

Mario dacht op vakantie in Frankrijk: hoe kan ik het jubileum opfleuren?

Verenigingsinformatie

Bordsponsors

Onze fraaie Pétanquehal wordt gesierd door reclameborden van de volgende fantastische ondernemingen:

AFAS	Software Inspiratielaan 1, Leusden
Greefhorst	Fietsen Hamersveldseweg 75, Leusden
Herder	Loodgietersbedrijf Hamersveldseweg 76, Leusden
RuVis	Visspecialzaak 't Plein 37, Leusden
De Korf	Bowling en restaurant De Smidse 1, Leusden

-

van de Burgwal
wonen en slapen

Zwarteweg 8, Leusden 3833 AL **tel: 033-4947472**

Bardiensten

Bardiensten: augustus - september – oktober 2023

woensdag 2 augustus 23	Clubmiddag	Tijmen & Gerrit
maandag 7 augustus 23	Clubavond	Evert
woensdag 9 augustus 23	Clubmiddag	Piet & Hans d. S.
zaterdag 12 augustus 23	Jubileum clubfeest	Commissie zorgt voor barbezetting!!!
maandag 14 augustus 23	Clubavond	Tijmen
woensdag 16 augustus 23	Clubmiddag	Fred & Hans Fr.
maandag 21 augustus 23	Clubavond	Slimen
woensdag 23 augustus 23	Clubmiddag	Fred & Henk
woensdag 23 augustus 23	LCD competitie	???
vrijdag 25 augustus 23	Eurotoernooi	Carla
maandag 28 augustus 23	Clubavond	Pauline
woensdag 30 augustus 23	Clubmiddag	Carla

maandag 4 september 23	Clubavond	Evert
woensdag 6 september 23	Clubmiddag	Piet & Hans d. S.
maandag 11 september 23	Clubavond	Arno
woensdag 13 september 23	Clubmiddag	Peep & Marian
maandag 18 september 23	Clubavond	Slimen
woensdag 20 september 23	Clubmiddag	Fred & Henk
maandag 25 september 23	SLOTTOERNOOI	Carla
woensdag 27 september 23	Clubmiddag	Fred & Hans Fr.
woensdag 27 september 23	LCD competitie	???

maandag 2 oktober 23	Clubavond	Evert
woensdag 4 oktober 23	Clubmiddag	Piet & Hans d. S.
maandag 9 oktober 23	Clubavond	Gerrit
woensdag 11 oktober 23	Clubmiddag	Fred & Henk
maandag 16 oktober 23	Clubavond	Tijmen
woensdag 18 oktober 23	Clubmiddag	Carla
maandag 23 oktober 23	Clubavond	Arno
woensdag 25 oktober 23	Clubmiddag	Hans Fr.
woensdag 25 oktober 23	LCD competitie	???
vrijdag 27 oktober 23	Eurotoernooi	Carla
maandag 30 oktober 23	Clubavond	Pauline

Verjaardagskalender

AMICALE DE PÉTANQUE : 5 AUGUSTUS

Koen Verf	12 augustus
Mario de Beer	14 augustus
Piet Hendriks	14 augustus
Bart Berens	23 augustus
Kees van der Molen	26 augustus
Hans Leijssenaar	29 augustus
Joop de Wilde	6 september

Husselleidersrooster

Carla de Wilde	14 augustus
Fred Schaap	21 augustus
Gerrit den Besten	28 augustus
Herman Kok	4 september

Sluitingsdata inleveren van kopij in 2023

30 augustus	27 september	1 november	29 november	27 december
-------------	--------------	------------	-------------	-------------

De sluitingsdatum is telkens de woensdag na de laatste husselavond van de maand.

Een leuk voorval uit het leven van de klussers die op maandagochtend dingen komen doen aan de hal en de banen:
Wat zien ze daar in de lavendel liggen op 26 juli?

In ieder geval leuker dan hondenpoep op de banen, dat is zeker.

Het lijkt een actie van een Dolle Mina die graag baas in eigen buik wilde worden. Of is er iets anders aan de hand geweest?

De eigenares kan haar eigendom ophalen bij de klussers en dan meteen uitleggen hoe dat zo gekomen is.

Van de klussers is in ieder geval de fantasie danig geprikkeld. Iedere week zo'n verrassing, dat lijkt ze wel wat.

Peep (Vreeswijk)

In oude tijden wilde het nog wel eens zo gezellig worden dat we lang boulden en vooral lang napraatten en -dronken. De politie dacht dat daar wat aan gedaan kon worden door alcoholcontroles op de Groene Zoom. Maar dat hadden wij natuurlijk in de gaten en we omzeilden die bijvoorbeeld door niet naar huis te gaan en er nog maar eentje op te nemen. Vaak lukte dat, maar dan moest de politie het niet te laat maken.

Een keer moesten we naar huis terwijl de politie nog bezig was. Wat te doen? Rudolph de Groot had een geweldig idee:

"Ik drink geen alcohol, dus ik rijd voorop, jullie achter me aan. Ze pakken alleen de eerste, zul je zien."

En zo reed een rijtje van zes auto's bij Amicale weg, naar de Groene Zoom. Rudolph nam nog gauw even een pepermuntje om de agenten te jennen. Hij kreeg een stopteken en de andere vijf auto's konden eromheen rijden, gauw door. De kegels van de alcohol verwaaiden in hun vaart.

De agent snoof bij Rudolph in het open raampje: "Aha, pepermunt! Ja die kennen we! Blazen!" Rudolph zei nog dat hij nooit dronk. "Niks mee te maken. Blazen!"

En dan die beteuterde blik onder de pet omdat de uitslag negatief was, en twijfel of het apparaatje het wel goed gedaan had.

Schaterend reed Rudolph naar huis.

Peep (Vreeswijk)

A large, thin red circle is centered on the page, partially overlapping the text.

Amicale de Pétanque